

по-млад приятел и който е еднакво характерен за двамата поети, изказва желанието, този "великденски кравай", въпреки възхищението, което вече е предизвикано, да не стане популярен между "фасулковците на ума", защото съвършеният му художествен и изразителен език не е "празнична храна" за устата на българския читател. И тук личи прецизността в оценката на тази втора стихосбирка на Яворов - и то, което е за отбелязване, почти синхронно с нейното излизане в България. Яворов научава за това високо признание вероятно от д-р Кръстев, с когото Адам е бил в постоянна кореспонденция (Кръстев му изпращал всяка нова книжка на списанието си "Мисъл", както впрочем със своите списания редовно го снабдявали и Влайков, и Страшимиров, и Арnaudов, и други). На 5 януари 1906 г. Яворов изпраща до Адам пощенска картичка със следните думи: "Сърдечно благодаря, П. Яворов", което вероятно се отнася за характеристиката в Адамовото "Българско писмо" на "Das literarische Echo". Още по случай Нова година Яворов вече е бил поздравил Адам с пощенска картичка с новогодишни благопожелания. И двете картички намерих също на тавана при госпожа Адам във Финкенбург, както и още една, трета, обща - от Александър Балабанов, цялото семейство Кръстеви (Кирил, Радка, Офелия и Константин), Андрей Протич и Яворов, които го подканят да си купи вила в Костенец и обещават да му помогнат за това.

През лятото на 1906 г. Адам, който и по-рано е бил в България, отново посещава страната, където се среща между другото и с Яворов и Лора Каравелова. Тази среща е документирана с една известна, няколко пъти публикувана снимка: "Яворов и Лора на екскурзията в Драгалевския манастир - 7.VIII.1906 г."

Георг Адам се отзовава и за следващите книги на Яворов в "Das literarische Echo". Така той в своето обширно "Българско писмо" от 1909 г., след като е говорил за Пенчо Славейковите "Епически песни", пише за излезлия две години преди това том "Безсъници", както и за цикъла разкази "Хайдушки копнения": "На висота са и "Безсъници" на Пейо К. Яворов, своеобразни и като форма, и като съдържание. "Безсъници", чиято студена и тъмна безкрайност е населена от съновидения, сенки и демони, които обсебват душата на поета; реалното изчезва от очите му и добива нова, собствена стойност едва като сън, като спомен. В тези величествени и дивни сънища, в които потушено трептят земните страсти, звукът и дви-